

Geloof en gevoel

Gevonden en verblijd

Lezen: Lukas 19:1-10

De Heere Jezus is onderweg. In het vorige hoofdstuk is de eindbestemming van Zijn voetreis genoemd: Jeruzalem. Op Zijn lijdensweg trekt Hij door Jericho. Hij zal daar een 'vrucht' plukken die Hij niet kan laten 'hangen'. Het is een vrucht van Zijn Vader die Hij uit de vijgenboom haalt.

Het gaat om een man, een rijke man, een overste van de tollenaars. Je weet zijn naam: Zachéüs. Zachéüs is in de boom geklommen. Hij zag geen andere mogelijkheid. Om Jezus te zien, moet hij de boom in. Hij is klein van postuur en achter de ruggen van mensen vangt hij nog geen glimp van Jezus op. Vanuit een wilde vijgenboom heeft hij goed zicht. Daar is Jezus. De man uit het tolhuis wordt verrassend bediend. Zachéüs wil Jezus zien, hij wil zien wie Jezus is. Hij krijgt het te zien. Hoe dan? Jezus ziet hem! Bij de boom kijkt Jezus omhoog, Jezus' ogen zien hem en die laten hem niet meer los.

Jezus roept Zachéüs. Hij moet opschieten, naar beneden komen. Jezus moet van Zijn Vader in Zachéüs' huis gaan. 't Is niet tegen dovemansoren gezegd. Het bevel is meteen opgevolgd. Jezus wordt in geloof en met blijdschap ontvangen. Dat gevoel van blijdschap krijgt handen en voeten. Al zijn rijkdom krijgt een andere bestemming.

Jezus' zoeken en vinden maakt van Zachéüs een vreugdevolle gelovige in woord en daad.

Om over na te denken:

Jezus doet eerlijke vondsten.

Geloof en gevoel

Geen hoop meer

Lezen: Lukas 24:13-24

Kléopas en zijn vriend onderweg. 't Heeft nu wel lang genoeg geduurd. Eigenlijk te lang. Vrijdag, zaterdag, zondag... Alle moed zijn ze kwijt. Nu zijn ze op weg naar huis, van Jeruzalem naar Emmaüs. Jezus' kruisdood geeft heftige emoties. Ze praten honderduit. Ze delen het verdriet, vragenderwijs. Hartsvrienden delen gevoelens, ieders gezicht zegt genoeg. De grote verlossing is in hun ogen uitgebleven.

Jezus Zelf, over Wie zij zo druk praten, mengt Zich dan in hun onder-ons. Hij laat zien wat echte pastorale zorg is. Hij informeert naar hun moeilijke situatie die Hij scherp waargenomen heeft. Hun intensieve gesprek en hun mimiek zijn immers Zijn aanknopingspunt. Hij weet alles. Toch vraagt Hij naar de bekende weg, Hij vindt het nodig dat zij hun hart bij Hem uitstorten. Hij wil het hele relaas horen, een opsomming van gebeurtenissen. Hij valt ze geen moment in de rede. Het hoge woord moet eruit: moed verloren, al verloren. Geen enkele hoop meer. Ook discipelen waren bij het graf geweest maar Hem zagen zij niet. Ondertussen zien zij Hem evenmin. Weldra opent Hij hun ogen en zien ze Hem. Na hun stortvloed van woorden volgt Zijn uitleg.

We krijgen de les mee: Stort je hart helemaal voor Hem uit en verzwijg niets.

Om over na te denken:

God wil onze oren voor Zijn woorden en voor de nood van onze naaste.

Geloof en gevoel

Gevoelvol horen

Lezen: Lukas 24:25-35

Aan het einde van de dienst wachtte hij mij op. Hij moest wat zeggen. De preek had hem diep geraakt. Op zijn eigen manier verwoordde hij het: 'Ik heb gewoon vlinders in de buik!' Dit woord komt zomaar op bij de geschiedenis van de Emmaüsgangers. Zij hebben hun ziel en zaligheid in Jezus' handen gelegd. Hun diepste gevoelens en ontredde dingen zijn uitgesproken. Uitverteld, Jezus' spreekwoord breekt aan. De vinger gaat op de zere plek. Hun verstand en hart zijn het doelwit. Een schot in de roos. Wat een plichtsverzuim. Geen aandacht voor Gods boodschappers. Daardoor is het zo donker vanbinnen. Jezus citeert woorden van Mozes en de profeten. Schriftgebruik, om te laten zien dat de gebeurtenissen die zij Hem zojuist hebben verteld niet vreemd zijn. Zo stond het geschreven: Jezus' lange lijdensweg. Door lijden tot heerlijkheid!

We zien ze gedrieën. Jezus heeft nu het hoogste woord. Het verlossende woord. Hij spreekt woorden van zaligheid. Alle aandacht is nu alleen voor Hem. Ze zijn bij huis voor ze het weten. Het afscheid is aanstaande. De Emmaüsgangers nodigen Hem uit. Om meer te horen.

Hopelijk herken je dit door God gegeven gevoel, dat wanneer de Geest van Christus overtuigt, je in vuur en vlam staat. In een diepe honger naar verlossing kun je van Zijn woorden geen genoeg krijgen.

Om over na te denken:

De Woordverkondiging is voor patiënten die de hemelse Dokter nodig hebben.

Geloof en gevoel

Gevoelig geraakt

Lezen: Handelingen 2:29-41

Pinksteren. Wat gebeurt er veel! De kern is: Gods werken die in ieders moedertaal klinkt. Er is verbazing, maar ook twijfel en spot. Een preek met uitleg volgt. Een aaneenrijging van woorden uit de profeten en uit de Psalmen. Het is allemaal geprofeteerd. Alles is volgens Gods plan gegaan.

Prediker Petrus spitst de zaken toe. Zijn hoorders horen van Jezus' kruisdood en hun aandeel daarin. Van Zijn opwekking door Zijn Vader, Zijn verheerlijking in de troon. De uitstorting van de Heilige Geest konden de hoorders weten. Tot besluit klinkt een concrete en gevoelige beschuldiging, een harde waarheid: Deze Jezus Die God tot een Heere en Christus heeft gemaakt, hebben jullie gekruist.

Het is een vlijmscherpe prediking die dwars door de hoorders heengaat. Ze komt hard aan, maar ze landt. In hun hart zijn hoorders geraakt, zoals uit het woord 'verslagenheid' blijkt. De Geest treft en breekt duizenden harten. Uiterst gevoelig zijn ze geraakt. Er klinkt een hartenkreet: 'Wat moeten we doen, mannenbroeders?' Het oproep tot bekering volgt, de onmisbaarheid van de vergeving van de zonden klinkt.

Dat gebeurt er met jou en mij wanneer Gods Geest overtuigt van persoonlijke zonde en schuld. Dan ben je diep geraakt, en volgt hartelijk berouw en een hartgrondig roepen om genade.

Opdracht:

Bid steeds of God jou voor het Woord opent en het Woord voor jou.

Geloof en gevoel

Rouw in de gemeente

Lezen: Handelingen 7:54-60

Een gemeente is op haar dienstknecht gesteld en hij op zijn gemeente. Bijbelse voorbeelden genoeg. Ouderlingen van Efeze bijvoorbeeld huilen hoorbaar op het strand van Milete wanneer Paulus' definitieve afscheid daar is. De hechte band, door de Woordbediening ontstaan, is oorzaak dat afscheid tussen gemeente en voorganger hete tranen kost.

Er is verschil in afscheid en de gevoelens daarbij. Een definitieve scheiding is het hevigst. Zo'n afscheid maakt heel wat emoties los, een gevoel van diep verdriet overheerst dan. In Jeruzalem heerst daarom enorme verslagenheid. Stéfanus, de diaken met zijn indrukwekkende preek, is onder een kogelregen van stenen gestorven. Hij ontsliep terwijl hij zich beval in de handen van Jezus, Die hij in de hemel zag staan om hem te ontvangen. Saulus toont op dat moment een gevoel van tevredenheid, veroorzaakt door zijn ongeloof en vijandschap tegen Jezus. Deze Stéfanus zwijgt nu tenminste voorgoed in Jeruzalem. Godvruchtige mannen, die de prediking van Stéfanus hebben omhelsd, hebben echter heel andere gevoelens. Er is intens verdriet over zijn heengaan en hun gevoelens komen naar buiten in het maken van grote rouw. Huisgenoten van het geloof blijken Geestvolle gevoelens voor elkaar te hebben.

Om over na te denken:

De waarde van een dominee is af te meten naar de Schat Die hij draagt.

Geloof en gevoel

Blijdschap in de gemeente

Lezen: Handelingen 8:1-8

Gisteren zagen we de rouw over Stéfanus in de gemeente te Jeruzalem. Vandaag kijken we naar de vreugde in Christus. We komen van Jeruzalem noodgedwongen in Samaría terecht. De sfeer in Samaría is geheel anders, tegenovergesteld eigenlijk: daar heerst blijdschap. Het bloed der martelaren is het zaad van de kerk, luidt een gezegde.

Stéfanus' dood heeft een gunstig vervolg gekregen. Na de dood van de geliefde diaken is Saulus als een beest in Jeruzalem tekeer gegaan. Christenen zijn gevangengezet. Volgelingen van de Heere Jezus voelen zich niet langer veilig, verstrooiing is daarvan het resultaat. Maar van Jezus Christus zwijgen kunnen ze niet. Ze verkondigen het Woord.

Door al die vervolgingen vinden we Filippus in de stad Samaría. Hij laat van zich horen, of beter: Hij laat de mensen daar van Hem horen. Hij predikt Christus. Met zegen. Hij ziet vrucht op zijn prediking. Mensen lenen hun oren daaraan. Zij houden zich eraan. Er gebeuren grote dingen in de stad: onreine geesten worden uitgedreven, zieken worden genezen. Een geweldige vreugde maakt zich meester van de stedelingen. In de stad zet de genade de toon.

Is Christus in ons leven, dan voegt Hij ons met blijde klanken tot Zijn eer samen.

Om over na te denken:

Paulus' bekering bewijst dat de Hoorder van het gebed Stéfanus verhoorde.

Geloof en gevoel

Alleen blij met Christus

Lezen: Handelingen 8:26-39

De Moorman met grote verantwoordelijkheden. Hij was in Jeruzalem om te aanbidden. Diep teleurgesteld keert hij terug. Hij mocht het heiligdom niet in, omdat hij iemand is die een behandeling heeft gehad waardoor hij geen kinderen meer kan verwekken. Een vergeefse reis, om het kort te zeggen. Zijn enige winst is een boekrol van Jesaja. Hij leest erin zonder het te snappen.

Met Jesaja 53 is hij bezig, op het moment dat Filippus bij zijn rijtuig komt en hem vragen stelt. Deze man kan hij als uitlegger goed gebruiken. Een engel zette Filippus op dit spoor. De Geest deed Filippus op het rijtuig afdalen. Op zijn uitnodiging is Filippus naast de kamerling gaan zitten. Bij het opengeslagen Woord verkondigt hij hem Jezus. Gaandeweg gaan voor de man uit Ethiopië de woorden van de profeet leven. Hij komt tot het belijdende antwoord dat Jezus Christus de Zoon van God is, waarna hij wordt gedoopt. Filippus is ineens weg.

De kamerling reist de weg met blijdschap verder. Nu ervaart hij wat in Jesaja 56 staat, dat een gesnedene niet moet zeggen dat hij een dorre boom is, maar dat Gods bedehuis ook voor hem is. In de droefheid naar God maakt Christus alles anders en brengt Hij ons unieke blijdschap.

Vraag altijd om de Geest als je Uitlegger bij het lezen van de Bijbel.